

Beløb mellem Partierne i Salen, saa der var Mulighed for at gennemføre det. Idet jeg altsaa i øvrigt anbefaler Forslaget, vil jeg henstille saavel til den højtærede Minister som til de politiske Partier at gaa med til en saadan Forhøjelse.

J. Jacobsen: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag, og samtidig vil jeg gerne udtale min Anerkendelse af, at den højtærede Minister har holdt Forslaget indenfor den Linie med Hensyn til Udgiften, som der fra Venstres Regering gennem to Aar har været foreslaaet. Jeg vil samtidig sige til den ærede foregaaende Taler (Hækkerup), at jeg tror ikke, mit Parti kan indlade sig i en Forhandling om at gaa udenfor denne Linie. Vi mener, det er forsvarligt, saaledes som Beløbet nu er fastsat, baade i Henhold til det oprindelige Beløb og i Henhold til den Befolkningsforøgelse, der har fundet Sted efter Genforeningen med Sønderjylland, hvad vi har udtalt ved de to foregaaende Aars Behandling af denne Sag. Ogsaa vi mener altsaa at maatte blive staaende paa Forslagets Grund, og vi udtaler vor Anerkendelse overfor den højtærede Minister af, at han har holdt sig indenfor denne Ramme.

Parkov: Det er jo ganske bemærkelsesværdigt, at man i Aar fra Regeringens Side har begrænset Kravet om Tilskuddet til 750.000 Kr., medens man tidligere for Aaret 1923—24 har krævet et Tilskud af 3 Mill. Kr. og for Aaret 1924—25 et Tilskud af 1½ Mill. Kr. Jeg kan som den ærede sidste Taler (J. Jacobsen) kun udtrykke min Anerkendelse af, at man fra Regeringens Side nu har indset, at det vilde være det rigtige at nøjes med det Beløb, som fra tidligere Regeringer er blevet foreslaaet og har kunnet gennemføres. Jeg vil ogsaa for mit Vedkommende og paa mit Partis Vegne erklære os villige til at tiltræde dette Forslag. Der blev af den ærede socialdemokratiske Ordfører (Hækkerup) antydnet, at der muligvis kunde gøres Forsøg paa at faa Beløbet forhøjet til 1 Mill. Kr. Jeg tror, man skal lade det blive ved den Udtalelse, der er faldet her, og ikke fortsætte dette Forsøg videre.

Mads Larsen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Forslag til Vedtagelse uforandret. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at gaa videre, som den ærede Ordfører for Regeringspartiet (Hæk-

kerup) fremsatte, vil han allerede af de to foregaaende Taleres Udtalelser have forstaaet, at naar hans Spørgsmaal var fremsat ud fra den Forudsætning, at der kunde opnaas Enighed om det, og det er afvist fra to Sider, saa er der ikke nogen Udsigt til, at Ministeren vil kunne imødekomme den Henstilling, og da jeg ikke ønsker at være mere ministeriel end Ministeren selv, anbefaler jeg altsaa Lovforslaget uforandret til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, dette lille Lovforslag har faaet. Jeg kan oplyse, at Udgiften gennem Hjælpekasserne i 1923—24 har været i alt 7 666 000 Kr., og dersom Staten skulde have refunderet $\frac{1}{3}$ af dette Beløb, skulde der altsaa have været ydet rigeligt 2½ Mill. Kr. Naar jeg ikke har stillet Forslag om mere end $\frac{3}{4}$ Million, uagtet mit Parti tidligere har insisteret paa, at der skulde ydes større Tilskud, har det været ud fra den Betragtning, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Hækkerup anførte som Grund, at jeg har skønnet, at den Modstand, der har været fra de to andre Partier, har været af den Beskaffenhed, at der ikke kunde være noget Haab om at faa dem til at fravige deres hidtidige Standpunkt, saaledes at man kunde faa et større Beløb vedtaget her i Rigsdagen som Statens Tilskud til Hjælpekasserne end det Beløb, der i de 2 sidste Aar er vedtaget, nemlig $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Denne min Opfattelse har jeg faaet stærkt bestyrket, ikke mindst ved den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen fremkom med, nemlig at Venstre end ikke vil indlade sig i nogen Forhandling om Sagen, og det ærede Medlem Hr. Parkovs Udtalelse lader mig heller ikke i Tvivl om, hvorledes det konservative Folkepartis Stilling er. Jeg vil i øvrigt meget gerne gaa med til at forhøje Beløbet til 1 Mill. Kr., saaledes som foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Hækkerup, idet ogsaa jeg har den Opfattelse, at det var ret og rimeligt, om Staten refunderede Kommunerne noget mere, end Tilfældet hidtil har været, af de store Beløb, Kommunerne maa udrede gennem Hjælpekasserne til saadanne Personer, som er kommet i øjeblikkelig Trang, og som ikke kan hjælpes paa anden Maade, saa hvis Partierne skulde kunne enes om at gaa op til 1 Mill. Kr., vil jeg med Glæde modtage et Ændringsforslag om et forhøjet Beløb. Efter de Udtalelser, der allerede er faldet, er der imidlertid desværre ikke meget Haab herom, og saa